

Rytter: Den højtærede Justitsminister mente, at hvis han fulgte den Henstilling, som er kommet fra Ordførerne for det socialdemokratiske Parti og det radikale Parti om at stille sig elskværdigt over for en Udlænding, der er blevet gift her i Landet, vilde han i Løbet af kort Tid møde Kritik fra andre Partiers Ordførere. Det er rigtigt, og for at Justitsministeren kan faa Støtte i den, om jeg saa maa sige, pæne Afvisning, der fandt Sted over for de to Ordførere: at det var et meget ømfindtligt Punkt, vil jeg straks melde mig. Forholdet er nemlig det, at disse Spørgsmaal opstaar ikke først, naar de paagældende er blevet gift, de opstaar gennemgaaende allerede, naar de er blevet forlovet. Saa henvender nemlig den forlovede sig til Ministeriet og beder om at faa Lov til at blive her, fordi han skal giftes med en ung dansk Pige, og jeg tror, vi alle sammen kender tilstrækkeligt til Menneskene til at vide, at det ikke er vanskeligt for en Udlænding at blive forlovet med en ung dansk Pige. Saa er det, Ministeriet bliver belejret med Andragender, og de Folk, som søger om Tilladelse paa dette Tidspunkt, er endda de hæderlige, for de vil have Vanskelighederne af Vejen, inden de bliver gift. Man kender formentlig i Ministeriet ogsaa Tilfælde, hvor de paa-gældende først søger om Opholdstilladelse, naar de er blevet gift.

Jeg mindes et Tilfælde fra Midtjylland, hvor en Udlænding var blevet gift med en ung dansk Dame. Han var Gartner. Der blev forelagt mig det Spørgsmaal, om han maatte have Lov til at blive her i Landet, og han fik saa Udsættelse i 3 Maaneder, for at Parret kunde ordne Udrejsen. Da den Tid var gaaet, kom han igen, og da kom han personlig — han fik Afslag. Som det sig hør og bør, henvendte saa vedkommende Folketingsmand sig til mig med Anmodning om, at der blev givet denne Udlænding Tilladelse til at blive — han fik Afslag. Og som det ogsaa undertiden gaar, kom der endelig en Deputation med Præsten og forskellige fremstaaende Mænd i Sognet i Spidsen og bad om, at denne agtværdige Mand kunde faa Lov til at blive. De vilde ogsaa have faaet Afslag, selv om det kneb efter det Tryk, der her blev lagt, men inden Afslaget blev givet,

kom Tilfældet mig til Hjælp, idet Konen selv skrev et Brev til Justitsministeriet, hvori hun meddelte: Jeg har for Resten nu lært ham at kende, og jeg beder Justitsministeren om hurtigst muligt at maatte blive skilt fra ham. Saadan forløb det Tilfælde. Jeg tror derfor, at der her er et Omraade, hvor den højtærede Justitsminister skal være meget forsigtig, og jeg forstod, at det var det, Ministerens Udtalelse gik ud paa.

Ingeborg Hansen: Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) fremstillede — hørt med mine Ører — det, jeg sagde, lidt ensidigt. Det var, som om alle de Ægteskaber, hvor en fremmed Mand gifter sig med en dansk Pige, indgaas i Spekulationsøjemed, nemlig for at opnaa en Opholdstilladelse, og at de danske Piger skulde være særdeles tilbøjelige til at indgaa saadanne Ægteskaber, eller i hvert Fald til at forlove sig. Om det sidste er rigtigt, ved jeg ikke, det tør jeg ikke udtale mig om — de danske Piger er vel ikke værre end andre i den Retning —, men jeg maa sige, at der indgaas andre Ægteskaber mellem danske Piger og udenlandske Mænd end dem, der indgaas alene i det Øjemed at faa Opholdstilladelse. Min Henstilling til Ministeren gik ud paa, at § 6 maatte blive administreret lemfældigere, naar der bliver Tale om at gribe ind i et Ægteskab. Det bliver jo i alle Tilfælde et Administrationsanliggende, der er underkastet Ministeriets Skøn — det er jeg fuldkommen klar over —, men jeg beder altsaa om, at den Haand, som man i alle andre Tilfælde holder beskyttende over Ægteskabet, ogsaa maa holdes beskyttende over disse Forhold. Det er undertiden lidt vanskeligt for Myndighederne at se, hvilke Følelser der ligger bag ved et Ægteskabs Indgaaelse, men hvis en Kone ønsker et Ægteskab ophævet og vil benytte en Udvisning for at komme lettere til det, er der ikke noget at sige til det. Der er imidlertid mange Tilfælde, hvor der trods forskellig Nationalitet findes de Følelser, som nu engang binder Mand og Kvinde sammen, og naar vi ved, hvor megen Vægt Samfundet lægger paa Ægteskabet som det, der bærer Hjem og Samfund, er der ogsaa paa dette Omraade